

Wat is waar?

In de sportschool had ik leuk contact met mensen en soms ontstond een diepgaand gesprek. Zo ontmoette ik er een aardige kerel, behulpzaam met tips en altijd vriendelijk groetend. Hij was Moslim en op een dag kwam het geloof ter sprake. Ik gaf aan dat ik ook contact had met God, maar daar waarschuwde hij mij voor. Hij zei dat mensen dat moeten overlaten aan anderen die daarvoor geleerd hadden en aangewezen waren. Tegelijk liet hij mij wel vrij het mijne te geloven, we waren het erover eens dat we het niet geheel eens met elkaar waren. Goede gast.

Lang daarvoor heb ik een aantal jaar doorgebracht op een kantoorkamer met een zeer Christelijk gelovige collega. Ook een hele aardige vent met het hart op de goede plek. Zeer begaan met mensen, altijd vriendelijk en correct. Ook met hem had ik diepgaande gesprekken. Ik gaf hem aan hoe ik over zaken dacht en op een dag vroeg hij verbaasd hoe het kon dat ik hoewel niet gelovig toch grotendeels hetzelfde als hij over het leven dacht. Ik zei dat je niet gelovig hoeft te zijn om de universele waarden en liefde in je te dragen. We hebben heel leuk samengewerkt.

Mijn eerste jaar op de spirituele beurs als healer was een heel andere ervaring. Ik kwam een hoop gezwets tegen en - wat ik toch enigszins naïef als ik ben niet verwachtte - een bende jaloezie. Ik moest van medestandhouders meer geld vragen omdat zij dat ook deden. Dat deed ik niet en daarmee was ik bij sommigen echt uit de gratie. Diverse dames met decolleté en rode make-up zaten er verleidelijk bij en kregen terugkerend bezoek van oudere behoeftige mannen op zoek naar bevestiging die ze natuurlijk nooit kregen. Ik heb het een paar jaar volgehouden.

Wat nu als ik zeg dat ik contact heb met Jezus en op een ander niveau met God? Het is een persoonlijke ervaring in tegenstelling tot iemand anders zijn verhaal uit de bijbel. Waarom zou de bijbel meer waar zijn dan mijn woord? Zeker kan het mijn fantasie zijn, maar dat kan ook van de bijbel gezegd worden. Het is maar wat je wilt geloven (zie ook mijn gelijknamige artikel 'Wat te geloven?') Wie is die ander dat hij of zij kan bepalen wat voor mij waar is? Ze geven aan wat Jezus heeft gezegd, maar Hij zegt andere dingen tegen mij. Moet ik hen geloven of Jezus?

Hebben zij van Jezus gehoord dat ik verdwaald ben of is dat ingegeven door wat zij gelezen hebben in de bijbel of koran en gehoord in de kerk of moskee? Ik vind het fascinerend om te zien hoe gelovige mensen de onlogica niet kunnen of willen inzien. Stuk voor stuk goede mensen met het hart op de juiste plek. Leuke contacten en diepgaande gesprekken. Veel gelijke waarden, omdat die universeel zijn. Maar hun God is blijkbaar niet mijn God. Het moet op een andere manier. De manier die zij geleerd hebben en waar zij in geloven.

Ook dit artikel zal hen niet van gedachte doen veranderen. En dat hoeft ook niet, van mij niet tenminste. Wanneer zij mij vrij laten in mijn 'geloof', dan is het prima. Ik laat hen ook vrij in hun geloof. Wanneer we het niet op de spits drijven, dan kunnen we prima samenleven. Dat gebeurt in heel de wereld, dat gelovigen prima samenleven met ander-gelovigen. Alleen de extremisten maken er een probleem van. Een klein deel daarvan kiest voor geweld. Altijd al zo geweest, duizenden jaren lang. Vanuit

een zekere machtsbehoefte, frustratie of minderwaardigheidscomplex gaan ze tekeer.

De essentie van deze extremisten is dat ze in feite van God los zijn. Ze zeggen te geloven, maar dat is vooral in zichzelf. De hardcore gelovige die geweld goedkeurt en uitoefent is hetzelfde als een Nazi, een racist die juist door God verlaten is. Maar ook die extremisten zeggen dat zij het beter weten. Wie bepaalt dat zij ongelijk hebben? Het is een lastige kwestie om te bepalen wie de waarheid in pacht heeft. Ouders bepalen het geloof voor hun kinderen, met daarbij de nodige rituelen. Ik vraag mij dan af of God dat zo zou willen. Wil Hij aanbeden worden?

Over God heb ik het ook al gehad in mijn artikelen: 'Is God religieus?', 'De Spirituele Weg' en 'Onze lijdensweg kunnen we alleen doorbreken met een hoger bewustzijn'. Het gaat echter in wezen niet om of over God, het gaat om Ons, de Mens. Ik heb gemerkt dat veel mensen afhaken als het over God gaat. En dat gelovigen hun geloof vooropstellen als het ware geloof. Terwijl mijn inzet dus gaat over iets dat veel diepgaander is. Geloven is voor de meeste mensen een mentaal gebeuren. Niet geloven evenzo.

Ik kan het mensen die compleet in hun denken zitten niet uitleggen, want het valt niet uit te leggen. Als healer voel ik, alles, mijn hele leven lang. En ja, ik 'weet' ook dat alles wat ik waar acht niet waar hoeft te zijn. De grootste criticus ben ik zelf. Wanneer ik iets 'tover', dan vraag ik mij af of 'we' niet fantaseren. Die twijfel vind ik heerlijk. Die twijfel maakt dat ik geen behoefte heb anderen te overtuigen. Het maakt mij ook bestendig tegen anderen die mij proberen te overtuigen. Ik vind het fijn om met anderen de diepte in te gaan. Maar te vaak zijn het monologen.

De stelligheid waarmee anderen hun waarheid prediken maakt dat het onbegonnen werk is om hen uit te nodigen hun gevoel op te zoeken. Mensen die een beetje geloven of een beetje niet, die staan meer open voor een verbinding tussen het mentale en spirituele. Die begrijpen een zin beter als: "Voel de aanraking vanuit het ongeziene veld van liefde." Wanneer je dat voor het eerst voelt en/of daarvan wezenlijk bewust wordt, dan verandert je leven voorgoed. Een onbeschrijflijke metamorfose komt over je en dat is voor mij God. Het is Liefde.

Geen tien geboden of sharia, maar 'gewoon' de verbinding met het leven zelf. Het mentale veld zit ons eerder in de weg, dan dat het ons helpt de natuur te zijn. Het bijzondere is dat verreweg de meeste Aardbewoners dit onbewust weten en ook leven. We zijn alleen nog niet zo sterk in hartskracht om de liefde de grootste kracht op Aarde te laten zijn. We moeten ons meer bewust worden. Door die liefde te voelen, de aanraking aan te gaan. Niet voor God, maar ons Zelf. Dat is wat God tegen mij zegt. Het is mijn waarheid en dat voelt goed voor mij.

Ik kan niets doen anders dan zelf bewuster worden. Ik kan mijn waarheid delen en misschien openingen creëren naar liefde voor anderen. Het gevaar is dat anderen mijn waarheid overnemen zonder zelf de eigen diepte in te gaan. Geloof mij dat jij zoveel moois in jouw wezen hebt. Alles is aanwezig, je hebt niemand anders nodig. Wanneer ik hier op in voel dan is er zoveel kracht, zoveel liefde, ik gun dat ieder

mens. Mijn verlangen dat andere mensen dit kunnen voelen is enorm, maar ik weet tegelijk dat ik niets te verlangen heb. En mijn waarheid is natuurlijk maar deels waar.

Ik leer mij zelf over te geven aan het leven, in de wetenschap dat het leven daar komt waar het moet zijn. Ik leer steeds meer te vertrouwen op mijn gevoel en minder krampachtig te zijn in mijn denken iets te moeten doen. Ik neem waar dat de wereld verandert en besef dat het buiten mij afspeelt in meerdere lagen van het bestaan. Dagelijks voel ik de liefde van het leven stromen door de natuur om mij heen en in de hemelse klanken van muziek. Het lukt mij niet om altijd in die toestand van 'God' c.q. 'meditatie' te zijn, als mens ben ik onderweg en zoekende. Toch ben ik dankbaar. Dat voel ik.

Nico Cost, 18 april 2023